

EXPUNERE DE MOTIVE

Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001 și Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 30 august 2002 constituie cadrul legal general privind regimul juridic al contravențiilor. Aceste prevederi sunt completate cu dispozițiile speciale din actele normative ce stabilesc și sancționează contravenții precum și cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

De la data adoptării și până în prezent, cadrul legal general privind regimul juridic al contravențiilor a suferit numeroase modificări și completări în vederea corelării acestor prevederi cu normele constituționale sau îmbunătățirii activității de constatare contravențiilor, aplicare a sancțiunilor contravenționale precum și a executării acestora.

În pofida evenimentelor legislative în domeniu, în prezent se constată că aceste acte normative nu constituie reale instrumente de luptă împotriva fenomenului contravențional, fapt datorat, în special, dificultăților întâmpinate în procedura de executare a sancțiunilor contravenționale aplicate persoanelor fizice.

Aplicarea unor sancțiuni neurmată de executarea cu celeritate a acestora a determinat o erodare treptată a autorității statului în acest domeniu, confirmată atât de atitudinea, uneori sfidătoare, a contravenientului în raport de agentul constator cât și de percepția publicului larg față de gradul de siguranță oferit de stat. Cu privire la acest ultim aspect, de remarcat este faptul că, deși prin gradul de pericol social abstract contravenția nu constituie o faptă de natură a impune aplicarea unor sancțiuni aspre, specifice normelor penale, societatea românească reclamă din ce în ce mai des necesitatea adoptării unor măsuri ferme de prevenire și combatere a acestui fenomen.

Considerând atitudinea de tolerare a faptelor contravenționale ca un element de favorizare a fenomenului infracțional și vulnerabilitate în domeniul ordinii și siguranței publice, problematica luptei împotriva fenomenului contravențional a fost abordată și în Strategia națională de ordine publică 2010 – 2013, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1040/2010.

În acest sens, perfecționarea cadrului legislativ, în special în domeniul aplicării și executării măsurilor contravenționale constituie una dintre

principalele direcții de acțiune care are ca scop îmbunătățirea siguranței cetățeanului.

Principalele probleme reliefate de aplicarea cadrului legal privind regimul juridic al contravențiilor, care reclamă intervenția normativă, sunt următoarele:

1. Munca în folosul comunității

După abrogarea dispozițiilor privind închisoarea contravențională prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 și revizuirii Constituției României în anul 2003 s-a constatat o diminuare a efectului preventiv al legii contravenționale față de acele persoane ce nu plătesc de bunăvoie amenda și nici nu dispun de bunuri ce pot face obiectul unei executări silite.

Modul de reglementare actual al acestei instituții juridice lasă la deplina latitudine a contravenientului executarea efectivă a muncii în folosul comunității, indiferent dacă această activitate este stabilită ca urmare a aplicării în mod direct a sancțiunii contravenționale sau a aplicării prevederilor art. 9 din O.G. nr. 2/2001 (când nu există posibilitatea executării silite). Astfel, ne aflăm în fața unui cerc vicios în care, pornind de la reaua credință a contravenientului, amenda se transformă în muncă în folosul comunității iar munca în folosul comunității se transformă în amendă.

Pe lângă faptul că actuala procedură este ineficientă, acesta presupune utilizarea unor importante resurse umane, financiare și logistice din partea organelor din care face parte agentul constatat, organelor fiscale, instanțelor de judecată și a primărilor.

2. Urmărirea executării sancțiunilor contravenționale

Actuala reglementare implică organul din care face parte agentul constatat și în procedura de executare prin obligarea acestuia de a sesiza instanța de judecată în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității sau prin urmărirea plății amenzii în termenul prevăzut de lege. Disiparea responsabilității în domeniul urmăririi procedurilor de executare silită are implicații negative în ceea ce privește eficiența acestora.

3. Lipsa unui sistem național de evidență a sancțiunilor aplicate și a modului de executare, nu permite cunoașterea fenomenului în ansamblul său, identificarea cu exactitate a domeniilor în care este necesară intervenția cu mai multă fermitate și nici coordonarea acțiunilor instituțiilor, astfel încât să se realizeze un raport optim între beneficiile obținute și resursele financiare, logistice și umane alocate.

4. Facilități oferite contravenientului care dorește plata de bunăvoie a amenzii

4.1. Având în vedere termenul de prescripție al executării silite (de 5 ani conform Codului de procedură fiscală) apare ca oportună mărirea perioadei în care contravenientul poate achita de bună voie amenda contravențională, în prezent aceasta fiind doar de 15 zile.

4.2. Posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzută de actul normativ este condiționată, în prezent, de existența unei prevederi exprese în acest sens în cuprinsul actului normativ ce instituie și sancționează contravenții. În practică, aplicarea acestei reguli a condus:

- la apariția unor deficiențe referitoare la încasare, întrucât persoana care încasează sau contravenientul nu cunosc care este limita minimă a amenzii contravenționale prevăzute de lege pentru fapta respectivă (aceasta nefiind prevăzută în procesul verbal); de asemenea calculul pe ore a acestui beneficiu al legii având în vedere raportarea acestuia la data comunicării procesului verbal este dificil de făcut;

- reducerea posibilității reale de a obține sumele de bani necesare achitării de bună voie a amenzii, ținând cont de specificul plății drepturilor de natură salarială în România.

4.3. Cu excepția unor situații prevăzute în acte normative speciale, nu este posibilă plata pe loc a amenzii contravenționale, fapt ce constituie o piedică în încasarea cu celeritate a acestora și determină contravenientul la efectuarea unor deplasări suplimentare generatoare de cheltuieli.

4.4. În activitatea de încasare a amenzilor contravenționale de la contravenienții persoane fizice s-a constatat faptul că nu există o practică unitară referitoare la destinația sumelor, acestea fiind virate fie administrației localității unde a fost săvârșită fapta, fie celei în care s-a efectuat plata sau chiar celei de la domiciliu contravenientului. Acest fapt se datorează în mare parte și necunoașterii conturilor în care pot fi depuse sumele provenite din amenzile contravenționale.

5. Aspectele privind procedura întocmirii și comunicării procesului verbal

5.1. Prescrierea executării sancțiunilor contravenționale ca urmarea necomunicării procesului verbal în termen de 30 de zile de la aplicare este o măsură foarte dură, în contextul în care de multe ori, în practică, s-a constatat că procesul verbal nu a fost comunicat în termen datorită atitudinii de necooperare a persoanei sancționate. Având în vedere durata comunicării procesului verbal

în străinătate se impune stabilirea unui termen de prescripție mai mare decât în situația în care domiciliul/sediul contravenientului este în România.

5.2. Analiza conținutului procesului verbal a reliefat faptul că acesta cuprinde și o serie de elemente ce nu prezintă relevanță în domeniul contravențional, motiv pentru care este necesară și o simplificare a sa.

5.3. În practică a fost constatat faptul că anumite persoane, în special cetățenii străini, se legitimează cu documente (ex: pașaport) în cuprinsul cărora nu sunt mențiuni referitoare la domiciliu. De cele mai multe ori, întrucât instituțiile române nu au acces la sistemele de evidență ale acestor persoane, nu este posibilă efectuarea unor verificări suplimentare.

5.4. Prevederile referitoare la sancțiunea lipsei obiecțiunilor din cuprinsul procesului verbal au suscitad numeroase discuții și, cu toate că practica judiciară este consecventă în acest domeniu, textul de lege a fost deseori utilizat ca simplu motiv de contestare a procesului verbal.

5.5. Este necesară o clarificare a măsurilor de urmat în cazul în care identificarea contravenientului nu este posibilă la locul săvârșirii faptei.

5.6. Practica a demonstrat o reținere a persoanelor de a participa în calitate de martor, în special de martor asistent, în procedura contravențională derulată în fața agentului constatator, principalele motive invocate fiind cele referitoare la posibilitatea exercitării unor amenințări de către contravenient ca urmare a cunoașterii domiciliului său.

5.7. Aplicarea actualului cadru normativ a evidențiat o tendință a contravenienților de a refuza primirea procesului verbal în speranța depășirii termenului de comunicare și, implicit, a prescrierii executării sancțiunilor. Această practică determină administrațiile publice centrale sau locale să efectueze cheltuieli suplimentare cu procedura de comunicare, cheltuieli care nu se recuperează.

5.8. Este necesară totodată și clarificarea prevederilor referitoare la modul de realizare a comunicării procesului verbal.

6. Aplicarea avertismentului în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune a suscitad numeroase critici, opinia publică criticând deseori agentul cu privire la interpretarea acestor norme.

Modificările propuse vizează actele normative anterior citate, după cum urmează:

Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor :

1. Munca în folosul comunității

1.1. Presentul act normativ vizează clarificarea aspectelor referitoare la prestarea unei activități în folosul comunității, propunând ca aceasta să aibă următoarea natură:

a) sancțiune contravențională principală – aplicabilă doar de către instanța de judecată;

b) modalitate alternativă de executare a sancțiunii amenzii:

1. de bună voie - la solicitarea contravenientului care nu dispune de resursele financiare sau materiale pentru plata amenzilor contravenționale ce se fac venit la bugetele locale cu aprobarea primarului localității;

2. executare silită - în cazul în care nu există posibilitatea executării silite a amenzilor contravenționale; la solicitarea primarului măsura va fi dispusă de instanța de judecată.

Pentru a conferi în mod real forță executorie hotărârii instanței de judecată prin care s-a dispus obligarea contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității se impune incriminarea ca infracțiune de neexecutare a hotărârii judecătorești a faptei contravenientului care, cu rea-voință, nu se prezintă la primar pentru luarea în evidență și executarea hotărârii judecătorești privind prestarea unei activități în folosul comunității, se sustrage de la executarea acesteia după începerea activității sau nu își îndeplinește îndatoririle ce îi revin la locul de muncă.

1.2. Prevederile de actualitate ale Ordonanței Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității au fost încorporate în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, având în vedere caracterul acestora de cadru general. Se realizează, așadar și o asanare legislativă cu implicații pozitive în ceea ce privește cunoașterea și interpretarea normelor legale.

2. Urmărirea executării sancțiunilor contravenționale

Raportat la competențele specifice autorităților române a fost introdusă regula potrivit căreia urmărirea executării sancțiunii amenzii de bunăvoie este în sarcina organelor de executare. În situația în care aceste autorități constată că amenda nu a fost plătită de bunăvoie, vor demara procedura de executare silită.

Implicarea organelor de executare, imediat după ce procesul verbal a devenit titlu executoriu va conduce la o creștere a procentului de încasare a amenzilor. Fiind direct interesate în recuperarea respectivelor sume de bani și având personal de specialitate în executarea silită, organele administrației publice locale vor întreprinde toate demersurile necesare urmării stadiul

executării. Eliminarea implicării instituției sau autorității din care face parte agentul constatator din cadrul acestei proceduri va conduce la o degrevare a acestuia de anumite sarcini pentru îndeplinirea cărora nu era specializat.

Pentru a se face dovada existenței titlului executoriu, procesul verbal va fi transmis organelor de executare însoțit de dovada înmânării sau comunicării.

3. Crearea unui sistem național de evidență a sancțiunilor aplicate și a modului de executare

3.1. Prezenta lege vizează înființarea la nivel național a unei baze de date asociată unei aplicații informatice în cuprinsul căreia organele din care fac parte agenții constatatori să introducă datele și informațiile din cuprinsul proceselor verbale. Această bază de date urmează a fi disponibilă totodată și organelor abilitate cu executarea sancțiunilor contravenționale. Dintre beneficiile unui asemenea sistem pot fi enumerate:

a) cunoașterea în permanență a situației reale a proceselor verbale devenite titlu executoriu și a celor executate (de bună voie sau silit);

b) crearea unui sistem de facilitare a plății de bună voie de către contravenient a amenzilor, implicit sub aspectul plății a jumătate din minim;

c) reducerea birocrăției și a costurilor referitoare la comunicarea titlurilor executorii între autoritățile competente;

d) demonstrarea neîndeplinirii condiției referitoare la comportamentul corespunzător cerințelor de conduită admise și practicate în societate;

e) posibilitatea aplicării unor sancțiuni mai grave în situația repetării anumitor fapte contravenționale;

f) posibilitatea incriminării ca infracțiune a conduitei constând în comiterea repetată a unor contravenții și administrării probatoriului în aceste cazuri;

g) coordonarea la nivel național a activității de executare a sancțiunilor, pentru impunerea autorității statului.

3.2. În scopul creării bazelor de date automatizate privind sancțiunile contravenționale aplicate și a modului de executare a acestora, în cadrul Ministerului Finanțelor Publice se realizează Sistemul Național de Evidență Informatizată a Sancțiunilor Contravenționale. La acest sistem vor fi conectate organele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, organele de specialitate ale unităților subordonate Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, instituțiile publice ce au încadrat personal ce are calitatea de agent constatator și instanțele de judecată.

Organizarea și funcționarea Sistemul Național de Evidență Informatizată a Sancțiunilor Contravenționale se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la

inițiativa Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

4. Facilitățile oferite contravenientului care dorește plata de bunăvoie a amenzii

4.1. Prin prezenta lege este mărit termenul în care contravenientul poate achita de bună voie amenda contravențională, de la 15 zile la 60. Acest termen reprezintă, în același timp, și un termen necesar pentru organele statului abilitate cu constatarea contravenției și punerea în executare a acesteia de a-și comunica între ele documentele referitoare la titlul executoriu. După expirarea termenului, organele de executare pot verifica dacă sancțiunea a fost executată de bună voie de către contravenient, în caz contrar procedând la executarea silită.

4.2. – 4.2.1. Proiectul de act normativ stabilește o nouă regulă referitoare la posibilitatea achitării de bunăvoie a amenzii în quantum redus - în termen de 15 de zile de la data la care procesul-verbal sau hotărârea judecătorească au devenit executorii - regulă ce profită deopotrivă:

a) contravenientului:

- posibilitatea achitării a jumătate din amenda stabilită de agentul constatator în situația tuturor acelor normative, nu doar în cazul celor care prevăd expres o asemenea posibilitate;
- este crescut termenul în care poate fi exercitat acest beneficiu, de la 48 de ore la 15 de zile, oferind astfel posibilitatea reală de a face rost de sumele necesare.

b) administrației publice:

- se elimină deficiențele referitoare la încasare, având în vedere că persoana care încasează sau contravenientul nu cunosc care este limita minimă a amenzii contravenționale prevăzute de lege pentru fapta respectivă (aceasta nefiind prevăzută în procesul verbal);
- este oferit timpul necesar comunicării actelor între instituții;
- sancțiunea plătită este proporțională cu gradul de pericol social concret al faptei apreciat de agentul constatator. Se sancționează astfel și conduita necooperantă a contravenientului, în practică fiind constatat faptul că persoana care a comis contravenția, cunoscând că are posibilitatea achitării a jumătate din minimumul prevăzut de lege indiferent de sancțiunea stabilită de agentul constatator, are o atitudine de nerecunoaștere a faptei și de lipsă de regret cu privire la săvârșirea acesteia.

4.2.2. Întrucât facilitatea achitării amenzii este strâns legată de atitudinea contravenientului de recunoaștere a faptei, s-a precizat în mod expres că acest beneficiu nu operează în situațiile în care contestă procesul verbal și plângerea s-a este respinsă (instanța confirmă actul sancționator al agentului constatator).

4.3 A fost instituită posibilitatea, bazată pe practica din domeniul circulației pe drumurile publice, a achitării pe loc, pe bază de chitanță, a jumătate din amenda stabilită în cuprinsul procesului verbal. În acest caz procesul verbal și chitanța se transmit organelor abilitate pentru luarea în evidență. Această prevedere va facilita încasarea amenzilor, în special în cazul cetățenilor străini. De asemenea, posibilitatea plății pe loc are un puternic caracter preventiv.

4.4. Ca o măsură de publicitate, pentru a veni în sprijinul contravenientului care dorește să achite de bună voie sancțiunea amenzii, autoritățile administrației publice locale au obligația de a face publice conturile în care pot fi depuse sumele provenite din acestea. Conturile pot fi aduse la cunoștința contravenientului de către agentul constatator, prin înscrierea acestora în procesul-verbal de constatare a contravenției sau acesta se poate informa ca urmare a realizării publicității acestora. Astfel, cunoscând contul, contravenientul poate plăti suma respectivă fără a prezenta importanță locul efectuării plății.

5. Aspectele privind procedura întocmirii și comunicării procesului verbal

5.1. Prin modificarea art. 16 se urmărește creșterea perioadei în care poate fi comunicat procesul verbal, sub sancțiunea prescripției executării acestuia, astfel:

a) 3 luni de la data aplicării sancțiunii, în situația în care domiciliul sau sediul acestuia este în România;

b) 6 luni de la data aplicării sancțiunii, în situația în care domiciliul sau sediul acestuia este în străinătate.

Termenele propuse urmăresc realizarea scopului aplicării sancțiunilor contravenționale și țin cont de realitățile practice referitoare la comunicarea unor acte.

5.2. Au fost clarificate aspectele referitoare la categoriile de date personale ce se consemnează în procesul verbal, fiind eliminate informațiile nerelevante, în vederea simplificării procesului verbal și asigurării celerității întocmirii acestuia. Ca urmare a introducerii noii reguli privind plata a jumătate din amenda stabilită de agentul constatator, nu mai este necesară completarea procesului verbal în acest sens.

Tot în rațiunea simplificării procesului verbal a fost eliminată înștiințarea de plată întrucât în practică și-a dovedit ineficiența.

5.3. Este introdusă posibilitatea ca, în situația în care în actul de identitate sau alte documente de identificare nu sunt înscrise date privind domiciliul contravenientului și pentru a evita prelungirea activității de verificare a acestui

aspect, completarea procesului verbal să se facă baza celor declarate de contravenient. În acest caz adresa declarată va fi considerată domiciliu ales pentru comunicarea actelor.

5.4. Având în vedere că, potrivit practicii judiciare, lipsa obiecțiilor este sancționată cu nulitate relativă, se impune eliminarea din finalul textului a referirilor la nulitate. Se va aplica astfel cadrul legal general în materie referitor la nulități, anularea procesului verbal urmând a fi dispusă dacă prin actul sancționator s-a produs o vătămare ce nu poate fi înlăturată altfel.

5.5. Prin modificarea și completarea articolului 18 a fost instituită în mod expres competența de conducere a contravenientului la sediul celui mai apropiat organ de poliție, poliție de frontieră, jandarmerie sau poliție locală în vederea identificării și aplicării măsurilor legale. De asemenea, a fost corelată norma cu actualele categorii de organe de aplicare a legii ce au posibilitatea verificării cu celeritatea a identității persoanelor, inclusiv prin aplicarea unor metode de constrângere.

5.6. În cuprinsul art. 19 alin. (3) au fost detaliate aspectele referitoare la datele de identitate ale martorului ce se trec în procesul verbal, pentru protejarea acestuia în fața unor eventuale presiuni ale contravenientului. Adresa martorului va fi comunicată instanței de judecată la cerere sau aflată de aceasta prin accesarea unor sisteme de evidență, potrivit posibilității oferite de Legea nr. 202/2010.

5.7. Prin articolul 26 alineatul (2) se urmărește combaterea situațiilor în care contravenientii refuză primirea procesului verbal în speranța depășirii termenului de comunicare și, implicit, a prescrierii executării sancțiunilor. Confirmarea de către un martor a refuzului de a semna procesul verbal este echivalentă actualei proceduri de confirmare a afișării.

Propunerea vine să pună în aplicare principiul potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria conduită greșită pentru a beneficia de un drept. În acest caz contravenientul a luat la cunoștință de actul sancționator, refuzul de a primi procesul verbal (nu este necesar să recunoască săvârșirea faptei – poate face obiecții) fiind asimilat situației (des întâlnită în practică) în care, după primire, contravenientul distruge procesul verbal.

Contravenientul poate oricând să solicite o copie a procesului verbal organului care l-a întocmit în vederea efectuării plății sau, după caz, contestării acestuia.

5.8. Prin articolul 27 au fost clarificate aspectele referitoare la modul de realizare a comunicării, respectiv prin instituția sau autoritatea din care face parte agentul constatator sau prin furnizorul de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale. Instituția furnizorului de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale a fost reglementată prin Directiva 97/67/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 15 decembrie 1997, fiind transpusă în legislația națională prin O.G. nr. 31 /2002 privind serviciile poștale.

Prin Decizia nr. 293/2009, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații a desemnat Compania Națională „ Poșta Română” S.A. ca furnizor de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, de la data de 26.04.2009 până la data de 31.12.2012.

De asemenea, a fost corelat textul cu prevederile Codului de procedură civilă în materie de comunicare a actelor administrative.

6. Aplicarea avertismentului

6.1. Proiectul de act normativ își propune limitarea situațiilor în care avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune, din următoarele considerente:

a) în situația în care legiuitorul a apreciat că fapta prezintă un pericolul social abstract ridicat, de natură a justifica aplicarea în mod obligatoriu a sancțiunilor complementare, apare nejustificată conferirea competenței agentului constator de a aplica sancțiunea principală avertismentul.

b) de asemenea, în situația în care legiuitorul a apreciat că fapta prezintă un pericolul social abstract ridicat – prin stabilirea limitei minime la 1.000 (aproximativ dublul salariului minim pe economie) – lăsarea la latitudinea agentului constator a aprecierii faptei respective ca fiind de gravitate redusă, este de natură a lipsi de eficiență voința legiuitorului.

6.2. În situația în care legiuitorul apreciază altfel, poate în cuprinsul actului normativ special să introducă în mod expres posibilitatea aplicării avertismentului alături de sancțiuni complementare sau pentru fapte cu un pericol social abstract ridicat.

7. Garanții pentru executarea sancțiunii amenzii:

a) instituirea unei cauțiuni în cuantumul amenzii aplicate prin procesul verbal ca și condiție de admisibilitate a plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției.

Astfel, plângerea împotriva procesului verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se face cu condiția depunerii de către contestator a unei cauțiuni egale cu cuantumul amenzii, la judecătoria competentă cu soluționarea cauzei.

Cauțiunea se instituie ca mijloc procedural special creat de legiuitor în scopul garantării exercitării cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia a fost recunoscut dreptul de a contesta procesul verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii.

Consemnarea cauțiunii se face pe numele contravenientului și la dispoziția instanței de judecată competentă să soluționeze cauza.

b) instituirea posibilității stabilirii prin cadrul normativ special a unor măsuri asigurătorii în vederea constituirii unei garanții în cazul neexecutării de bunăvoie a sancțiunii amenzii contravenționale.

Din practică a rezultat necesitatea reglementării luării măsurilor asigurătorii și în domeniul contravențional, pentru a garanta executarea sancțiunii amenzii, asemenea măsurilor asigurătorii instituite de legiuitor în procesul penal, menite a garanta executarea pedepsei amenzii.

c) instituirea principiului răspunderii proprietarului bunului folosit la săvârșirea unei contravenții pentru fapta săvârșită cu bunul său în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.

În art. 1000 din Codul civil s-a prevăzut răspunderea de prejudiciul cauzat prin fapta persoanelor pentru care suntem obligați a răspunde sau de lucrurile ce sunt sub paza noastră.

Cu toate acestea, apreciem necesară existența unei dispoziții cu caracter general și în domeniul contravențional care să consacre principiul răspunderii obiective.

8. Crearea unui sistem național de evidență a sancțiunilor aplicate și a modului de executare în cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale. La acest sistem vor fi conectate organele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, organele de specialitate ale unităților subordonate Ministerului Finanțelor Publice, instituțiile publice ce au încadrat personal ce are calitatea de agent constatator și instanțele de judecată. Organizarea și funcționarea Sistemului se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Alte modificări și completări ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor :

10. A fost introdusă obligația ca Trezoreria Statului și administrația publică locală să dispună măsurile necesare în vederea individualizării provenienței sumelor încasate și stingerii obligațiilor fiscale ale contravenienților. Norma este necesară pentru a evita demararea procedurilor de executare împotriva persoanelor care au achitat de bunăvoie amenda.

11. Pentru asigurarea unei practici judiciare unitare, se va preciza în mod expres în cuprinsul O.G. nr. 2/2001 a faptului că procesul-verbal de constatare

și sancționare a contravenției face dovada deplină a situației de drept și de fapt consemnate, până la proba contrară.

12. Au fost operate modificări și completări corespunzătoare în textul O.G. nr. 2/2001, pentru:

- corelarea cu deciziile Curții Constituționale - art. 12 alin. (1);
- corelarea cu actualul cadru legal - art. 4 alin. (1), art. 15 alin. (2) și (3), art. 44;
- clarificarea unor norme de natură a da naștere unor interpretări diferite ale normelor legale - art. 5 alin. (6), art. 13 alin. (1) și (3), art. 17, art. 24 alin. (1), art. 25 alin. (1).

Alte acte normative modificate :

c) Codul penal

Din considerentele expuse la pct. 1, prin completarea corespunzătoare a articolului 271 din Codul penal, se incriminează ca infracțiune fapta contravenientului care, cu rea-voință, nu se prezintă la primar pentru luarea în evidență și executarea hotărârii judecătorești privind prestarea unei activități în folosul comunității, se sustrage de la executarea acesteia după începerea activității sau nu își îndeplinește îndatoririle ce îi revin la locul de muncă. Pedepsa aplicabilă va fi închisoare de la unu la 5 ani.

d) Codul de procedură fiscală

Se impune totodată modificarea și completarea art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel:
1. – abrogarea alin. (7) – actualul text ce sancționa cu nulitatea absolută netransmiterea titlurilor executorii provenite în urma sancționării contravenționale, în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente, este excesiv prin raportare la perioada în care se poate realiza executarea silită.

De asemenea, trecerea obligației de a plăti sancțiunea contravențională în sarcina personalului care se face vinovat de întârziere, contravine efectului preventiv și sancționator a amenzii. Nerespectarea sarcinilor de serviciu sunt deja sancționate de actualul cadru legal, în raport de gravitatea faptei și modul concret de comitere a acesteia putând fi aplicate sancțiuni de natură penală sau disciplinară.

2. – completarea alin. (8) – se va oferi posibilitatea completării titlurilor executorii cu elemente necesare executării acestora, ce nu au legătură fapta comisă și nu impiedică asupra dreptului la apărare a contravenientului.

În numele inițiatorilor:
Senator PSD Darius-Bogdan VALCOV

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Darius-Bogdan Valcov', written over the printed name.